ANUL XI. No. 1180 — 10 PAGINI 6 LEI — Vineri 14 Aprilie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an .... LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 —325/35.
Telefon provincie: 77/65.

„Gazeta Sporturilor" urează sărbători fericite cititorilor săi

Ouă încondeiate...

Vine Paştele. In aer, miresmat pândeşte ploaia.
Primeniţi, cu guler tare, pălării şi haine nouă,
Toţi sportivii Capitalei: Din Obor în Dămăroaia
Au stopat activitatea şi fac match cu vin şi ouă.

*

Se ciocneşte toată ziua. Toţi vor să se'nveselească.
Că e Paşte, în tot sportul bucuria se cunoaşte.
Pascu-l face (fiindcă-i Paşte) şi cu ouă şi cu pască,
Iar Avram — ceva mai rustic — a eşit la câmp... şi paşte.

*

Toată lumea face ouă. Simple sau încondeiate.
Ottulescu ca şi Zimbal. Ouă multe, ouă roşi.
Antoniu şi Murgăşianu joacă leapşa pe ouate.
Doar Gorun şi cu Stamate nu fac ouă... că's cocoşi.

*

Bandi înarmat cu sticla face în pahare vid.
Bârsu — la Dragomirescu — şi Titel parcă sunt moaşte,
Iar Costel filozofează: Ai lichid? Să bei solid!
Şi se'ndeamnă cu Istrati: Bă! E Paşte, or nu-i Paşte?

*

Proverbialul L. Roşianu îşi frământă capu'n mână.
Caută-un proverb cu ouă şi l'a prins cât ai clipi.
Şi e vesel că va pune chiar în prima «Săptămână»:
«O găină nu se ouă decât doar un ou pe zi...».

*

Barosanu (cu Lucescu) de trei zile bea cu-ocaua.
Bea într'una şi mănâncă şi se plânge că nu-i place.
Lângă ei, Teodoru — criţă — stă, comandă şi-apoi tace.
Şi la plată iar comandă: — «Ce stai Nae? Cheresteaua!»

*

F. R. B.-eul (prin statute) a ciocnit, şi-acum «conchide»;
De atâtea ouă roşii, Beillis s'a umflat şi zace.
Creştineşte, Leucuţia 'ncondeiază pe Luchide,
Şi-amândoi apoi, strategic, se afundă în găoace.

*

Cu Stoian şi damigeana, Pavelescu e ca după
Două zile din născare. Stă pe-un scaun, iar îl schimbă,
Ii mai arde-o damigeană, îi felicită şi-i pupă
Şi se miră de-aşa sete:—«Cred că am sex-appeal la limbă!»

*

După un sezon de rugby, cu ciocniri şi altercaţii,
Reconciliaţi, Mărăscu şi Vizante beau la birt.
Ion Camil şi Anastasiade reciproc împarte graţii,
Fântăneanu sparge ouă şi se pupă'n bot cu Wirth.

*

Aureliu şi Zahirnic se ţin tari să nu se'mbete.
Pfann, la Făgădău, cu Vogl au căzut beţi frânţi pe fân.
Pipa-şi pipăe chelia şi se simte iar cu plete,
Iar Codreanu are barbă, dar se vede complet spân.

*

Intruniţi la Peristerie, oborenii's irascibili.
Fac proecte despre Sparta şi n'arată nici-o frică.
Fiindcă-i Paşte (şi-i bun vinul), se cred tari şi invicibili,
Şi-s convinşi că bat pe Sparta. (Paşte murgule adică).

*

Econom, (decând cu criza şi cu Covaci) I. Săvescu,
Ar roşi câteva ouă, da-i cam scump. Deci se socoate,
Şi mai grav ca — hai să zicem — decât d. Titulescu,
Decretează implacabil: — «Fără ouă nu se poate?»

*

Vine Paştele. In aer miresmat pândeşte ploaia.
Primeniţi, cu guler tare, pălării şi haine nouă,
Toţi sportivii Capitalei: din Obor în Dămăroaia
Au stopat activitatea şi fac match cu vin şi ouă.

CASTOR

Surprize pascale...

Cel mai bătrân jucător bucureştean: Pipa

Mic match biografic. Joc football dela 4 ani. Suspendat în Ungaria pentru profesionism. Kispestul. Cum se pot pierde 8 dinţi într'un match. Care este cel mai bun jucător român.

Rotativa footballului bucureştean a lansat şi a înghiţit apoi, mulţi jucători.

Şi mai buni, şi mai proşti, şi mai tineri şi mai bătrâni. Fiecare dintre aceştia şi-a avut patrimoniul său de simpatii, de ascendent şi de popularitate.

Fiecare a contat pe o epocă a lui. Cu explozii de aplauze din tribuna care venise în cea mai mare parte pentru el. Cu coloane întregi de presă elogioasă. Cu fotografii, cu caricaturi şi interviewuri.

Niciunul însă, până astăzi — dela Teclu şi Onorică, până la Vogl şi Steinbach — n'a realizat ceiace un singur om a putut să facă: să-şi conserve vlaga până la o vârstă la care cei mai mulţi se hrănesc cu amintiri şi cu urodonal. Să fie activ când vârsta îl indică iremediabil pentru pensionare. Şi să joace la 43 ani — vârsta pe care o are astăzi Pipa — cu o impetuozitate pe care mulţi din tinerii de 20 de ani — anchilozaţi de reumatisme şi de gută — o urmăresc cu o admiraţie speriată.

*

In orăşelul meu natal — un sat alb ghemuit între praful Teleormanului şi un cot aproape şters al Dunării — trăeşte şi astăzi un frizer care pe vremuri era o mică celebritate locală.

Moş Sterie — cum i se spune astăzi — stabilise pe vremuri recordul de viteză al judeţului, în materie de bărbierit. Abia dacă-şi mângâia clienţii cu săpun. Le prindea capul între degetele sale osoase, îl fixa în poziţia care i se părea mai convenabilă şi din câteva aruncături de briciu îl scotea alb. Aproape spân.

Avea pe-atuncea 20 de ani.

La 30 de ani, stăpânea aceiaş viteză formidabilă care-i popularizase firma «Frizeria la trenul fulger», pe o rază de câteva zeci de chilometri. La 40, şi-a mai temperat iuţeala. La 45, o conjunctivită i-a aşternut pe ochi o ceaţă prin care abia putea să mai desluşească perii clienţilor cari nu-l abandonaseră. Iar la 50, cu mâinile tremurânde, devenise de o încetineală care a inspirat unui umorist local, următoarele patru versuri, scrise mai târziu pe firma depe care ploaia ştersese vechea emblemă «Frizeria la trenul fulger»:

«Eşti renumit maistre Sterică
Iuţeala ta e lucru rar.
Pân' să mă razi pe-a doua parte...
Pe'ntâia creşte barba iar».

Sucombase, cu tot blazonul recordului pe care-l stăpânise, sub anii cari încovoaie toate coloanele vertebrale.

*

...Numai Pipa a găsit sistemul de a rămâne mereu tânăr. Şi la 20 de ani, şi la 30 şi la 40.

De a arbora mereu aceiaş tinereţe sveltă. De a măsura terenurile în aceiaşi fugă neasfixiată de gâfâeli. Şi de a se putea bate cu pumnii în piept la 43 de ani, fără să fie sufocat de astmă.

Mai tânăr decât coechipierii cari nu ştiu poate că Pipa s'a născut în secolul trecut.

*

L-am revăzut acum câteva zile la Ciocanu. Aşa cum îl ştiam, şi cum va mai rămâne probabil mulţi ani încă. Suplu, drept, cu capul stâlcit sub pielea pe care cei 43 de ani—trecuţi până acum pe răboj — au încreţit-o în jurul ochilor, şi o ţeastă pe care fiecare minge a lustruit o fracţiune de chelie.

Conducea antrenamentul Macabilor.

Urmărea atent fazele, zâmbea mulţumit, dădea indicaţii sau exploda în aceiaşi descărcare nervoasă, înscrisă definitiv în dicţionarul sonor al terenului: «Asta gioc la Màacabi?».

Ne-am întreţinut câteva minute în tribună. Mi-a povestit, cu lungi sincope de memorie şi cu greutatea de a vorbi româneşte,, pe care o mai încearcă încă, fragmente din biografia lui sportivă. Episoade răzleţe, fără continuitate şi fără înflorituri.

Şi la sfârşit, a zbughit-o din nou pe terenul pe care va mai arbora multă vreme încă — solicitat — aceiaşi tinereţe prin care anii au trecut fără să-i lase o carte de vizită precisă.

PRIMII PAŞI

— «M'am născut în Ungaria în 1890. Adică, acum 43 de ani. Tatăl meu era turnător într'un sat din apropierea Budapestei. Fără convingeri sportive şi fără timp să cultive înclinările noastre — ale mele şi ale fratelui meu Caro! — pentru football, care în Dunaharasty, satul nostru, îşi statornicea atunci o popularitate invincibilă.

Până la 7 ani, m'am mulţumit să fiu vătaful reprezentativei străzii noastre, şi deci în veşnic conflict cu celelalte străzi pe cari le provocam de câteva ori pe zi şi le şi învingeam în matchuri cari se disputau pe stradă.

Bani de minge nu aveam.

Şi pentrucă fără minge nu puteam să jucăm, reparam lipsa aceasta, furând de-acasă fustele surorilor, băgându-le într'un ciorap şi transformându-le — după ce le legam zdravăn cu sfoară — într'o minge destul de utilizabilă.

*

Nu există actor căruia să i se fi luat un interview şi care să nu fi jucat teatru în copilărie, cu copii din aceiaşi mahala. Teatru pe nasturi. Şi dacă ar fi interviewate şi casierele de teatru, s'ar descoperi cu siguranţă că şi casierele au stat în copilărie la cassă, şi au vândut bilete pentru actorii cari jucau pe nasturi.

Este calapodul obişnuit.

Pipa, a debutat în acelaş fel. Cu diferenţa — a cărei autenticitate o subscriem fără grije — că el este sincer. Că juca adică football la 6 ani şi că-şi construia mingile din fuste şi ciorapi.

*

— «Până, la 13 ani am rămas la Dunaharasty, căpitan al echipei mele. Destul de desvoltat pentru vârsta pe care o aveam şi cu o celebritate care nu depăşise bariera satului.

La 13 ani, antrenorul unui club de categoria II din Budapesta în vizită la Dunaharasty la nişte rude, m'a remarcat. M'a luat la Budapesta, m'a antrenat, m'a încercat şi m'a oprit.

Am jucat acolo un an şi jumătate.

GEORGE FULGA

(Continuare în pagina IV-a)

O importantă acţiune a asociaţiei Y. M. C. A.

O eficace propagandă în provincie.—Se vor înfiinţa 12 filiale

Intre asociaţiile de educaţie fizică din România, cari fac parte dintrun concert internaţional şi lucrează în baza unui program unitar pentru toate ţările, figurează pe primul plan I. M. C. A.

Asociaţia aceasta înfiinţată în Statele Unite, cu mult înainte de războiu are filiale în toată lumea. Aceste filiale n'au o existenţă izolată. Ele activează pe baza unui plan comun, fiind într'o strânsă legătură de colaborare sportivă internaţională.

In Statele Unite nu e sat unde să nu fiinţeze o asociaţie I. M. C. A.

In Europa, marea organizaţie americană are filiale în toate ţările.

SITUAŢIA DIN ROMANIA

In ţara noastră există două societăţi I. M. C. A. Una la Bucureşti şi alta la Slatina. Activitatea acestor asociaţii e din cele mai intense. De altfel centrala dela New-York are informaţiuni despre activitatea lor şi e mulţumită de rezultatele înregistrate până acum.

Pentru anul 1933 e prevăzută o mare acţiune de propagandă în ţara noastră.

In acest scop s'a întocmit un vast program de difuzare a ideii reprezentată de I. M. C. A.

Asociaţiile din Bucureşti şi Slatina au ajuns la o desvoltare capabilă să constitue un imbold pentru înfiinţarea de organizaţiuni similare

SE VOR CONSTITUI 12 FILIALE

Planul întocmit de bucureşteni prevede înfiinţarea a 12 filiale în diferite provincii ale ţării.

La începutul lunei Mai, mai exact la 9 Mai, soseşte în Capitală d. dr. John Mott preşedintele organizaţiei mondiale I. M. C. A.

D-sa vine însoţit d. A. Davis, secretarul general al organizaţiei europene.

Cu prilejul sosirii acestor fruntaşi, va avea loc la Bucureşti, o consfătuire a tuturor simpatizanţilor mişcărei. Se va discuta un program comun pentru desfăşurarea unei acţiuni eficace în toată România. D-nii dr. John Mott şi A. Davis, împreună cu unii fruntaşi ai organizaţiei bucureştene, vor vizita mai multe centre din România.

Legea educaţiei fizice a fost votată de Cameră şi Senat

Nu este vorba de o restrângere a autonomiei, ci de consolidarea ei.-Legiferarea principiului egalităţii federaţiilor şi a obligaţiei Statului de a ajuta mişcarea sportivă

Marţi a fost votat la Cameră şi eri la Senat, proectul modificator al legii educaţiei fizice.

Promulgarea se va face imediat după sărbători, iar la începutul lunei viitoare legea va fi aplicată.

In jurul modificărei vechii legi, s'a creat o atmosferă, a cărei tendinţă este prezentarea într'o lumină foarte proastă a proectului votat eri la Senat.

Adevărul este că, sub toate raporturile corespunde unor inexorabile necesităţi ale vieţii sportive, va constitui un important stimulent pentru mişcarea noastră şi nici decum o stânjenire.

Afară de consolidarea federaţiilor prin diferitele ajutoare ale Statului, se asigură mişcărei sportive o organizare temeinică bazată pe prevederile unei legi clare.

In altă parte a ziarului publicăm textul legii în întregime. In reportajul de faţă ţinem să facem un succint comentar, în cadrul interpretării juste şi a intenţiunilor legiuitorului.

NICI O RESTRANGERE A AUTONOMIEI

Legea votată de Cameră şi Senat, nu constitue sub nici o formă o restrângere a autonomiei. Nu are nici un articol care să prevadă lucrul acesta, din contra consfinţeşte existenţa legală a federaţiilor.

Chiar în primul articol prevede înfiinţarea federaţiilor naţionale, precizând că, nu poate fi înfiinţată decât una de fiecare sport.

Deci, pe lângă că le dă o bază legală, le asigură prin lege exclusivitatea pentru fiecare sport. Nu este aceasta o consolidare a federaţiilor care a lipsit din legea de până acum?

Apoi gruparea în Uniune nu este un lucru nou şi nu constitue după cum n'a constituit nici până acum un impediment pentru autonomia federală.

Inovaţia legei este dreptul de control ce se dă U. F. S. R.-ului.

Nici aci nu vedem o atingere a autonomiei.

In primul rând dreptul de control se cuvine Uniunei, din moment ce ea a devenit singurul organ de legătură între Stat şi mişcarea particulară.

Apoi prin proectul de lege votat zilele trecute, se impun U. F. S. R.-ului o serie de sarcini pentru înlesnirea activităţei sportive.

O logică elementară explică de ce uniunea are dreptul să controleze importante fonduri publice, federaţii, cari beneficiază larg de sprijinul U. F. S. R.-ului impus prin noua lege.

Insfârşit nu poate să constitue o restrângere de autonomie, nici măcar o imixtiune supărătoare faptul că, articolul 45 prevede posibilitatea ca, U. F. S. R. să procedeze la sancţiuni atunci când constată *abateri grave în sarcina organelor de conducere ale federaţiilor.*

Există o federaţie pe care o jenează acest articol şi-l consideră o reducere a autonomiei?

Dealtfel, principiile legii modificatoare, se găsesc şi în organizarea sportivă a altor ţări, unde au dat rezultate excelente.

Singura restricţiune, pentru starea actuală de lucruri este faptul că se interzice retribuirea conducătorilor federaţiilor şi uniunei.

NOUA FORMAŢIE A U. F. S. R. ESTE CAT SE POATE DE ECHITABILA

Al doilea principiu care a călăuzit legiuitorul, a fost mai multă echitate în compunerea Uniunei. Prin ordinea care a existat până acum, U. F. S. R. era creaţiunea federaţiilor. Intr'o formă însă complect inechitabilă.

Fiecare federaţie urma să participe la adunarea de constituire a U. F. S. R.-ului, în proporţie de un vot pentru fiecare 10 cluburi afiliate. Astfel, o singură federaţie avea mai multe voturi, decât toate celelalte la un loc. Lucru inechitabil, care făcea din U. F. S. R. o instituţie rezervată unui singur sport.

CONTINUARE IN PAG. V-A

De Paşte

Suntem în luna lui Aprilie,
E Paşte, mare sărbătoare.
Şi totuşi nu-i un pic de iarbă
Şi nici un piculeţ de soare
Cu iarba s'a făcut gazonul
Dela O. N. E. F. occidental
Iar soarele s'a dus aiurea
Intr'un sportiv turneu pascal
Şi'n vremea 'n care altădată
Mai târguiai câteva ouă,
Noi cumpărăm acum umbrelă
Că ne tot ninge şi ne plouă.
Păi ăsta-i Paşte cu zăpadă,
Dar cine dracu-l recunoaşte
Sub vifor, ploaie şi ninsoare?
Eh! nu-i nimic, odată-i Paşte!

*

Sportivii ca să mai respecte
Tradiţia noastră românească
Au hotărât cu toţi de Paşte
Cu veselie să ciocnească.
La velodrom o limuzină
Cu o motocicletă nouă
Au derapat la o turnantă
Şi se ciocniră amândouă.
Iar Federaţia de football
(Nu ştim cum de făcu minunea)
Cam de o lună sau chiar două
Se tot ciocneşte cu Uniunea.
La C. F. R. e lucru mare,
Ciocnirea e ca un refren,
Căci se ciocnesc toţi oficialii
De câte ori se urcă 'n tren.
Şi chiar Costel, bigot la culme,
Din Cer ca să-şi atragă harul,
O noapte întreagă cu prieteni
A stat şi a ciocnit paharul
Dar ouă n'a ciocnit niciunul
Căci n'au găsit de leac, nici două...
Dacă e vifor şi zăpadă
Păi nici găina nu se ouă

*

Echipa «Indreptarea» care
De patru luni un match nu pierde
A întreprins o escursiune
Cu vin şi miel la iarbă verde.
Au fost discursuri lăudăroase
Cu vorbe de încurajare.
Dar iarbă verde, nicăierea,
Ei, cum să treacă la mâncare?
Şi totuşi fu un prânz de gală
Cum nu vor mai găsi în viaţă,
Căci mielu s'a mâncat la tavă
Şi vinul s'a servit pe ghiaţă.

*

Sportivul fără miel la masă
Nu ar mai fi sportiv de fel,
Şi'n asta constă tot recordul.
Să nu duci jindul după miel.
In matchul lui cu Marinescu
(La Barascheum în odaie)
Nea Pavel l-a mâncat cu totul
Deşi mai mulţi spuneau că-i
«Oaie»
De miel s'a săturat şi dânsul,
Amicul Radu Ottulescu,
Căci l-a mâncat de viu se spune
La box pe Mielu Doculescu.

*

S'au dus romanticele vremuri
Când fără veleităţi de snob
Fănică Buzdugan pe-acasă
Se da în lanţuri şi scrânciob
Când doamnele depe la tennis
Plecau convoi la Inviere,
Şi-apoi à la minut o poză
Făceau de jos şi din picere.
Murit-a vremea când sportivii
In căluşei făceau ocol,
Când footballiştii mai de şagă
Trăgeau cu ouă roşi la goal.
Azi nu ne mai gândim la d'astea
La cozonac, la ouă roşi.
Eşti mulţumit p'aşa o vreme
Că ai umbrelă şi galoşi.

A. NOL